

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, plața mare nr. 30.
 Scrisori notrancoate nu se pri-
 mesc. — Manuscrispe nu se
 retrimit.
INSERATE
 se primesc la Administrațiunea în
 Brașov și la următoarele
BIBLIOTECI de ANUNȚURI:
 în Viena: la N. Dukas Nachf.,
 Nux. Angenfeld & Emeric Les-
 ner, Heinrich Schalek, A. Op-
 pelik Nachf., Anton Oppelk.
 în Budapesta: la A. V. Gold-
 berger, Ekstein Bernat, Iuliu
 Leopold (VII Erzsbet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR:
 o seriă garmond pe o colônă
 10 bani pentru o publicare. —
 Publicări mai dese după tari-
 fă și învoială. — **RECLAME** pe
 pagina 3-a o seriă 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXV.

„GAZETA” iese în lumina
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
 Pe un an 24 cor., pe șase luni
 12 cor., pe trei luni 6 cor.
 N-ții de Dumneș 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
 Pe un an 40 franci, pe șase
 luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
 N-ții de Dumneș 8 franci.
 Se primumă la toate ob-
 cediile postale din țară și din
 afară și la d-nii colectorii.
Abonamentul pentru Brașov:
 Administrațiunea, Piața mare,
 Târgul Inului Nr. 30, orașu
 I.: Pe un an 20 cor., pe șase
 luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
 Cu anul în casă: Pe un an
 24 cor., pe 6 luni 13 cor., pe trei
 luni 6 corone. — Un exemplar
 10 bani. — Atât abonamentele
 cât și inserțiunile sunt a se
 plăti înainte.

Nr. 279.

Brașov, Vineri 20 Decembrie.

1902.

Problemă internă și externă.

Este ca o ironie a sorței, că în nise momente, când în vechia capitală a monarhiei noastre se fac zadarnic cele mai desperate încercări de a se stabili o înțelegere, fie și numai provizorie, între statele și popoarele ei, petrece acolo ministrul afacerilor străine al Rusiei, cu scop ca în unire cu ministrul de externe austro-ungar, să discute modalitățile unei acțiuni comune a ambelor împărății, pentru — pacificarea Balcanilor.

Etă că profetiile omenilor cu judecată și prevedere sunt pe punctul de a se împlini. Politica interioară a monarhiei, ce de trei-șeci de ani a favorizat numai curentele suprematiste și șoviniste, în paguba buneii înțelegeri dintre popoare, a ajuns astăzi în directă contradicție cu marele probleme, ce se impun politice esteriore ale monarhiei.

Mai mult. În ajunul unei întorsături critice în Orient se constată, că monarhia nu este pregătită și nu este consolidată cum trebuie, ci, grație politice guvernelor ei dualiste, este adusă la balul de a fi espusă a trece prin cele mai grave crize interiore tocmai atunci, când ar trebui să desfășure cea mai mare putere și solidaritate în afară,

Pe când miniștrii ungurești, cari s'au dus la Viena pentru încheierea pactului economic interior între Ungaria și Austria, raportază de acolo, că nu pot ajunge la nici un bun sfârșit, că nu s'au putut înțelege cu miniștrii austriaci, pe atunci număröse telegrame vestesc în toate părțile Europei, că contele Lamsdorff are cea mai bună speranță, că va ajunge la o deplină înțelegere cu ministru de externe austro-ungar contele Goluhowski în ce privește planul său de acțiune pentru introducerea de reforme în Macedonia și restabilirea păcii în această provincie turcă mult turburată.

Tote merg strună, când e vorba de pacea Orientului, der îndată ce se tratăză de pacea, mulțumirea și viitorul popoarelor monarhiei noastre, se ridică piedeci peste piedeci și un simț de mare neîncredere și nesigurantă cuprinde pe toți.

N'avem de cât să urmărim ceea ce se scrie în pressă și se vorbește în cele două parlamente, și în întrunirile de tot felul, dincóce și dincolo de Leitha, pentru ca să ne convințem, că în adevăr așa este și că în loc să se îndrepteze lucrurile, cerțele, conflictele și nemulțumirea dintre partide și popoare crește vedând cu ochii.

Pentru moment criza pactului încă nu este pe față declarată. N'avem încă scire ca ea să se fi accentuat prin retragerea ambelor cabinete dualiste, său a unuia din ele. Nici despre aceea n'avem scire, decât în decursul zilei de ieri, 31 Decembrie, guvernul austriac nu și-a întors cumva gândul.

Cât pentru miniștrii ungari ei spun, că nu mai pot face nici o concesiune. Ba spre a da expresiune și mai viuă acestei hotăriri, ministru de finance Ludovic Lukacs a și plecat Marti sera din Viena vedând, că Austriacii nu vor să cedeze față cu postulatele ungare.

Totuși se vestesc, că a mai rămas la Viena Koloman Szell, pentru ca să fie de față de cumva în momentul extrem Koerber cu ai săi s'ar indupleca, de voie de nevoie, a renunța la postulatele lor privite ca prea esagerate.

Nu scim cu ce rezultat va aștepta Szell la Viena.

După cum se vede însă, contele Lamsdorff e pe cale a-și termina misiunea sa cu succes și a se întorče acasă acoperit cu onoruri și distincțiuni, de care l'a făcut părtaș Majestatea Sa.

Limba maghiară și Religia. Din Arad i-se telegrafăză „Biroului telegrafic ungar”, că ministrul de culte și instrucțiune publică Iuliu Wlassics a pretins prinț'o adresă către Consistoriul gr. or. din Arad, să dispună, ca pe viitor studiul religiei să se predea în limba maghiară elevilor gr. or. români de la gimnasiul din Ciaba și de la preparandia de stat din Timișóra. — Fôia română din Arad e informată, că Consistoriul din Arad a înaintat totă afacerea spre competentă rezolvire la Consistoriul metropolitan, răspundând ministrului, că până la vre-o dispoziție din partea acestui Consistoriu, nu pôte satisface ordinului ministerial.

Un ceh radical contra dinastiei. În ședința de la 30 Decembrie a dietei din Praga, radicalul ceh Baxa a dis următoarele cu privilegiul desbaterei provizoriului bugetar: „Nimeni nu pôte să nege, că la înflorirea dinastiei Hohenzollernilor mai mult a contribuit dinastia de Habsburg, prin politica sa cea rea, ce a urmat'o, pôte inconștient, contra ei și contra popoarelor, pe cari sôrtea i-le-a încredințat să le guverneze. Când ne reamintim această, nu ne putem suprima un anumit sentiment, mai ales că tocmai Habsburgii, pe cari Cehii i-au înălțat pe tron, sunt tuturor Slavilor și prin urmare și Cehilor, cei mai mari dușmani”. — Președintele dietei l'a chemat la ordine pe Baxa.

Crisa pactului.

Se spera, că ziua de 30 Decembrie va aduce soluțiunea definitivă în afacerea pactului, ori cel puțin se va clarifica situațiunea. Nici una, nici alta.

Marti la orele 9 a. m. Monarhul a primit în audiență privată pe Koerber, care i-a raportat despre rezultatul de până atunci al tratărilor. După Koerber au fost invitați în audiență Coloman Szell și Lukacs Laszlo, pe cari i-a primit dimpreună cu Koerber și Böhm-Bawerk. Resultatul audienței a fost, că ministrul preșident austriac și ministrul de finance austriac s'au dus la 2 ore d. a. la otelul „Sacher” la Col. Szell, pentru a continua tratărilor.

Conferența a durat timp de 2 ore, der nu s'a putut dobândi nici un rezultat. Cu această tratărire asupra pactului s'au închis fără de a se fi putut constata vrun rezultat. Din partea ambelor guverne s'a constatat naufragiarea tratărilor.

Cu ocașia audienței, ce a dat'o lui Koerber și Szell, monarhul a declarat, că nici nu vré să audă de demisiunea lor, și în ton energic a pretins, ca tratărilor să se continue și încheie.

La 6 ore séra, dându-se un prânț la curte în onórea ministrului rusesc Lamsdorff, Maj. Sa a profitat de ocașie, ca să determine pe cei doi miniștri preșidenți, cari încă au luat parte, a-se înțelege. Mai întâiu a vorbit cu Szell, apoi timp mai îndelungat cu Koerber. Resultatul a fost, că la orele 9 séra Koerber a vizitat pe Szell și au conferit timp de 1½ ore.

Der nici la întrevderea această nu s'au putut înlătura divergențele.

S'a mai făcut totuși o încercare. Eri Mercuri înainte de amăzi Maj. Sa a primit mai întâiu pe Szell, apoi pe Koerber. Situația însă a rămas aceeași. Szell a plecat ieri înainte de amăzi la Budapesta.

Ce era, și ce e de prevăduț — în diecesa Aradului.

(Coreșp. particulară.)

Decembrie 12/29 1902.

Ceea-ce era de prevăduț — încă înainte de alegerea de Episcop dela 12 Iunie a. c. în Arad — acum s'a întemplat, și noi toți cari ținem la legea, constituțiunea noastră bisericească, la dragostea frățească și bunăînțelegere în diecesa mai presus ca la interesele de partid, cari de regulă sunt mârșave și mai ales, în sînul unei diecese române, chiar condamnabile; cari nu ne închinăm vanităților și ambițiunilor individuale, putem da, precum și dăm, laudă lui Dumneșeu, că de astă-dată am scăpat și numai cu atăta, cu cât am suferit și păgubit.

S'a desconsiderat votul majorității sinodale, s'au desconsiderat dispozițiile statutare referitoare la ocuparea postului vacant: două momente, cari constituie două

FOLETONUL „GAZ. TRANS.”

Francțirorii.

De Alphonse Daudet.

Scrisă în vremea asediului Parisului.

Eram în salonul casei notarului din Nanterre, așezați în jurul unei sobe înalte, din table albe de terracotta. Stăpânul casei nu era acolo, der figura lui din tabloul de pe părete, parcă ne suridea și se uita la noi cu drag.

Multă lume, într'adevăr, pentru casa unui notar. Și ce lume! Unii dintre noi erau cu tunice cu galóne, cu bărbile nerase de 8—10 zile, alții cu cisme, cu chipiele în cap și pretutindenii, pe pian, pe mese, pe scaune, erau numai săbii, puscă și revolvere. Tote acestea și în general totă larma, tote sgomotele din satul întreg erau de un contrast foarte ciudat cu liniștea și cu pacea, care domnisera acolo tot-déuna până atunci. Acum? Satul Nan-

terre era plin de francțirorii de la Paris, ér casa notarului era preschimbată în cartier al statului major.

Nici-odată însă nu mi-s'a părut așa de plăcută căldura focului, cum mi-s'a părut în séra aceea. Afară era frig, zăpadă mare, viscole și vântul ne aducea de multe-ori câte un signal al sentinelilor, său sunetul descărcăturilor surde ale vreunei puscă Chassepot. Noi, cum avuseserăm în ziua aceea serviciul greu de a sta mereu la avant-posturi, séra ne simțirăm foarte obosiți. Ne reunirăm în casa notarului și trântiți în fotele, fumam și beam mereu céiuri, povestind de-ale răsboiului.

Der într'un rând, se auți de-odată prin curte sunetul unei porți trântite și-un sgomot de pași grăbiți. Un funcționar de la telegraf intră ca fulgerul la noi.

— La arme, la arme! Postul de la Rueil este atacat!

Avant-postul acela era foarte înaintat, stabilit de francțirorii la depărtare de vre-o 10 minute de Nanterre, lângă gara satului Rueil.

Intr'un moment, tot statul major era gata de luptă, cu săbiile încinse și înarmat din cap până în picior. Eșirăm pe strade pentru a reuni companiile. Nu era nevoie de górne pentru a-le reuni. Sciam noi unde sunt dislocate. Cea dintăiu era la preotul satului; merserăm iute la casa preotului, lovirăm de două-ori cu piciorul în ușile odăilor în care se gășia compania, și strigarăm:

— La arme! Sculați-vé!

Apoi, îndată merserăm la greșierul. Acolo era a doua companie, și urmarăm tot în modul acela.

Oh, satul acela, cu vârful ascuțit al turnului bisericii sale, acoperită cu zăpadă, cu grădinile lui mici, apoi casele acelea necunoscute, scările acelea strîmte, pe care le urcam mereu, urmând pe adjutantul-major, care avea o sabie mare de tot, căldura, care ne isbea când deschideam ușa vre-unei odăi să dăm alarma, în vreme ce în câte-un colț de stradă, câte cincă, șese țărani adunați în grupă, cu felinare în mâni, vorbeau încet: „Acum

o să se lupte, o să se omóre... vin inițicii...”, tote acestea imi făceau efectul unui vis, der impresiile pe cari le avusesem atunci, nu le voiú pute nici-odată uita!

Pe piéta primăriei era întunec. Der era întunec aproape pretutindenii. Numai în localul telegrafului se zărea lumină. Acolo, într'un colț, chirurgul batalionului își aședa într'o cutie instrumentele, de cari scia, că va avé lipsă în curând, într'alt colț dormea o fată tînără, îmbrăcată în albastru, cu-o pușcă lângă ea, apoi în fundul biroului câte-va paturi de sanitar, masa mare a biroului, cu cei doi funcționari aplecați pe mașinile, lor și la spatele lor comandantul batalionului, care se pleca mereu, cetind neîncetat noutățile de la postul atacat, venite pe fășii lungi și înguste de hârtie.... Intr'adevăr, trebuia să fie pericol mare, căci veneau depeși peste depeși. Sgomotul mașinilor din birou era neîntrerupt.

— Veniți curând!, ne rugau mereu cei din Rueil.

rupturii în mersul regulat și precizat al vieții noastre constituționale bisericești.

Datu-s'a timp mai mult ca abundanță spre a nutri și crește în sinul dieceșei, în sinul fraților de aceeași mamă, ura, terorismul, desbinarea, indușmărirea din cale afară, spre a încuiba în sinul nostru cât se poate mai adânc reînța, îndrăcirea și disprețul până chiar și față cu bărbații noștri cei mai distinși și față cu demnitarii noștri bisericești

Și, durere, cei chemați și nămiți spre asemenea scopuri — și-au și împlinit misiunea cu vârf. *Scandalisatu-ni-s'a, chiar prin foi neromâne, într'ega diecesă, biserica, constituția!*

Și când simțim așa de amar durerile acestor lovituri, când ne vâităm asupra lor, caută să fim și drepti și să recunoștem că — ai noștri omeni au servit cu motive!

„Orba neunire“, orbia și patima unora dintre ai noștri ni le-au cauzat în prima linie!

Căci pentru omeni fără patimă, fără tendințe distrugătoare, fără angajamente de partid și nepreocupați de vanități și ambiții individuale, era de prevădit, că un om, care sub același sistem politic, ce predominesce și azi, cu abia 5—8 ani înainte de actul alegerii, provocase prin purtarea sa ingerința guvernului până și în seminar și în consistoriul diecesan, încât acesta a fost silit a-l suspenda din postul său de profesor, ba chiar pretindea guvernul că consistorul să-l alunge nu numai dela catedră, ci chiar și din orașul Arad; că un om, care cu vre-o 3 ani înainte prin vorbe și prin scrieri declarase pe repositul Goldiș de *apostat*, ér la 1—2 ani în urmă îl preamărea și-l alese de episcop; care a înființat în Arad un organ de publicitate c'un program și cu o școlă ce nu s'a mai pomenit la noi la Români: să fie și românesc și maghiaron, să fie și român mare și înfocat, dér în același timp să și desbina și spargă pe Români și în punctul politicii naționale și în afacerile lor bisericești-școlare etc. etc.; un om, care erî era naționalistul cel mai înfocat, ér măneci se manifesta ca aderent al lui *Kossuth Lajos* și ca om devotat al „ideii de stat“; un om, care în totă viața sa călugărească numai călugăresc n'a trăit în totă viața bisericească numai bisericește nu s'a purtat... repet: era de prevădit, că un om ca acesta, cu astfel de însușiri individuale bisericești-călugărești și politice — nu era nici apt, nici chemat de a fiale de Episcop. Cu atât mai puțin se putea spera, atât înainte cât și după alegere, că ales odată, un astfel de om va pute spera și aștepta o recomandare obiectivă din partea guvernului către Corónă, spre a fi întărit.

Mă prinde grozavă mirare de orbia și naivitatea celor ce nu au prevădit asta!

Mă prinde grozavă mirare mai ales de matadorii acestei nefericite campanie de speculă, cari în toate vorbirile și scrierile lor afirmă sus și tare, că ei nu voesc

decât binele nămului, al dieceșei și „sfintei maice“ biserice și cari în fața Metropolitului și a Sfântului Altar (cu ocaziunea alegerii trecute) invocă pe „Bunul Dumnezeu ca martor la voințele lor“, cum nu vęd ei, că prin faptele și acțiunea lor în nuda ei golătate se desmint în mod atât de evident! Cum nu vęd acestia, că omul lor, încă de pe timpul de când a intrat în serviciul dieceșei, a fost o permanentă calamitate în viața noastră constituțională bisericească!

Cum nu vęd ei, că decât într'adevăr voesc pacea, dragostea și interesele bine pricepute ale dieceșei și bisericei, atunci acestea nu se pot realiza prin omul discordiei, terorizării și răsunării?

Cum nu vęd ei, că decât voesc solidaritate în diecesă și fie măcar și numai pentru actual electoral, atunci acesta nu se poate realiza alt-cum, decât prin consultări și conțelegere cu toții, dér nu numai prin decretările lor unilaterale *de nobis sine nobis*.

Cei-ce nu vęd séu nu vréu să vadă acestea, aceia să nu invöce pe Dumnezeu, ca martore, căci îi va pedepsi; ér cei-ce nu sunt capabili a vedé acestea, aceia orî să asculte de alții, orî să rămână acasă: nu se amestece în afaceri bisericești de mare valöre.

Ce e de prevădit? Nimic bine! De cum-va bunul Dumnezeu prin puterea sa necuprinsă de mintea omenească nu va lumina el însuși mințile întunecate și nu va înblândi inimile îndrăcite, atunci rătăciții își vor percurge calea până la — abisul spre care s'au pornit.

Nu ni-ar duré capul de propria lor confundare, precum nici nu i-am invidia pentru fericirile, la cari s'ar avênta, și nici nu am tremura de frica séu de omnipotența eventualei lor stăpâniri.

Vorba e însă de un lucru comun! De supremul și unicul bun ce-l mai avem în aceste timpuri, din care gustă și se hrănesc toți fiii metropoliei ortodoxe orientale române, nu numai fericirii posesori ai majorității din Arad.

Acest bun se nu ni-se mai pericliteteze. De acest bun, de susținerea și păstrarea lui să grijescă toate forurile noastre competente, încă de timpuriu!

Toți să facă tot ce numai e cu putință, să iée măsurile cele mai severe, la timp. ca să nu perdem toții, totul.

Un diecesan.

Lamsdorff în Viena.

Alaltăeri ministrul de externe rusesc contele *Lamsdorff* a fost primit de Maj. Sa monarchul într'o audiență de 3/4 oră. Se dice, că *Lamsdorff* a comunicat monarchului impresiunile ce le-a primit cu ocazia vizitelor în Serbia și Bulgaria.

Lamsdorff și *Goluchowski* au avut erî conferențe. Scopul, ce și-l'a propus

cancelarul Rusiei — spune o telegramă din Viena — este în primul rând, ca să susțină pacea în Peninsula balcanică și să împiedece turburarea păcii în Macedonia. Presiunea ce a exercitat'o Austro-Ungaria și Rusia asupra Turciei, pentru-ca s'o siléscă a introduce reforme administrative în Macedonia, n'a rămas fără de rezultat. Totuși se trage la îndoieală, că ore îi va succede Pörtei a ține în frâu mișcarea revoluționară, ba nu e de loc esclus, ca la primăvară să isbucnescă din nou revoluția. Dacă Turcia va suprima revoluția macedonénă, atunci Balcanul întreg ar fi pus în flacări. Pericolul acesta ar voi *Lamsdorff* să-l înlătore.

După prânzul de la palat, s'a ținut cercele. *Lamsdorff* a făcut escelentă impresie. Nu s'a făcut politică. *Lamsdorff* a ținut numai, că bărbaților conducători din Peninsula balcanică li-a dat să înțelégă, să nu se lase răpiți la încercări periculoase, ér de visita sa la curtea din Niș a profitat pentru a reîmprospéta bunele relații dintre curțile din Petersburg și Belgrad.

Despre visita lui *Lamsdorff* la Viena „*Voss. Zeitung*“ din Berlin scrie: Impărțirea sferei de interese nu este altceva, de cât deplina renunțare a Austro-Ungariei la influența sa în cestiunile orientale mai însemnate. Sub mantaua intimei înțelegeri, Rusia a eliminat cu totul pe Austro-Ungaria din Orient, — și acesta constituie o victorie strălucită a lui *Lamsdorff* asupra lui *Goluchowski*.

„*Neueste Nachrichten*“ își exprimă temereea, că în Viena, în ce privește raporturile intime cu Rusia, prea li-se dă lucrurilor o înfățișare strălucită.

O telegramă.

Contele *Lamsdorff* a primit numérose telegrame pe timpul cât a petrecut în Serbia. Una din aceste telegrame i-s'a trimis din Krusevaț, orașel, care la 1877 l'ar fi pustiit Turcii de cumva nu i-ar fi sărit în ajutor Rușii. Conținutul telegramii este următorul:

„Venirea Măriei tale, ca delegat al Țarului tuturor Rușilor și al puternicului imperiu rusesc frate, ne dă o mare speranță în ce privește viitorul națiunii sêrbesci. Țarul Alesandru II a oprit înaintea Turcilor la Gyunis și a scăpat astfel Krusevațul, vechia capitală a Sêrbilor. Națiunea sêrbescă trăesce zile triste și desperate în Bosnia, Hertegovina, Serbia-veche, Macedonia și alte provincii, și e silită a-și părăsi vatra. Desperați te implorăm, să fi interpret fidel al nostru înaintea tronului puternicului Țar și a Rusiei pravoslave, și să-l rogi a ameliora această stare nenorocită. Suntem convinși, că puternicul Nicolae II va urma exemplul înaintașilor săi și va ajutama astfel nu numai sortii desperate a Sêrbilor, ci și idealul sêrbimei. Fii convins, Măria Ta, că Sêrbii orî unde s'ar afla, vor merge

tot-déuna umër la umër cu nașiunea soră rusescă“... Iscălit *Dragutin Basitsu*.

Lamsdorff a răspuns: „Primesce, te rog, împreună cu cetățenii D-tale mulțumirile mele și asigurarea, că simt una cu D-vöstră.“

* * *

„N. Fr. Pr.“ scrie următoarele: „Contele *Lamsdorff* este un bărbat förte tăcut și de o sobrietate estraordinară. Asupra scopului călătoriei sale observă o rezervă mare. Pentru înlăturarea dificultăților din Macedonia, recomandă înțelepciune și răbdare. Deja înainte de plecarea sa era förte bine informat despre starea lucrurilor din Macedonia și despre curentul, ce domnesce în Bulgaria. El a fost secretarul generalului *Kaulbars*, care primi de la Alexandru III misiunea de a înlătura din Bulgaria urmările politicii lui *Battenberg*.

Orî cât de modest ar fi *Lamsdorff* când vorbește despre misiunea sa, totuși nu se poate tăgădui, că aceea e de cea mai mare importanță pentru politica din Balcani.

Aniversarea născerii Reginei României.

Luni, 16 Decemvrie, fiind aniversarea născerii Reginei Elisabeta, Maiestățile Lor au primit, la örele 12 din zi, consiliul de miniștri, în numele căruia d-l prim-ministru *Sturdza* a rostit următoarea cuvântare:

„Consiliul de miniștri depune în numele țerei felicitările cele mai respectuöse și mai căldurose la picioarele Maiestății Vöstre, dómnei și Reginei noastre prea iubite, cu ocaziunea aniversării.

„Maiestățile Vöstre sunteți pentru totă suflarea românească una cu însași Patria. Bucuria și durerea Vöstră e și a țerei, precum și fericirea și suferințele țerei ale Vöstre sunt.

„Au trecut furtunii mari peste capetele noastre ale tuturor și suferinți cari ne păreau nemăsurate și sdrobotöre. Increderea Maiestăților Vöstre în popor și simțimintele Vöstre căldurose pentru țera, au dat putință să ne luptăm vitejește în grelele împrejurări în cari ne aflam; dér îndrăsnim să dicem, că acea încredere a însuflețit și pe Maiestățile Vöstre a vënd înălța inima și sufletul, și ast-fel ne-ați îmbărbătat pe noi.

„Urăm Maiestăților Vöstre ani mulți, fericiti și rodnici! Urăm ca munca neobosită, prevederea înțeleptă, conducerea cupănită a Maiestății Sale Regelui, unită cu lucrarea duiösă a Maiestății Vöstre, care se revarsă lin peste cei mici și peste cei mari, peste cei suferinți cu trupul ca și peste cei suferinți cu sufletul, peste cei bêtărâni ca și peste copilași, să fie tot-déuna bine-cuvântate de a Tot Puternicul Dumnezeu — spre mărirea numelui vöstru, spre slava Regatului și a poporului séu.

„Să trăiți la mulți ani Maiestatea Vöstră! Maiestatea Sa Regele! Familia Regală!“

Regele și Regina au exprimat viuele lor mulțumiri d-lor miniștri și dimpreună

— Venim imediat!, răspunerăm în sfêrșit noi, cei din Nanterre.

Și într'un moment companiile plecară în pas alergător....

Intr'adevăr, și eu sunt de părerea aceea, că rășoiul e tot ceea-ce pöte fi mai trist și mai stupid în lume. Nu-mă pot face o idee despre un alt tablou mai trist, decât acela, ca într'o nópte de Ianuarie, când e gersi când viscolul își aruncă zăpada în față, să stai la pândă în întunec, ca un lup, și nimic nu-mă închipui mai ridicol, ca o bucată mare de fier înroșit, care-ți cade în cap, venind de la o distanță de opt kilometri!...

Pe totă marginea drumului erau și-ruri de francitiori.* Steteau gata de atac. Erau așezați pe după stâlpii de telegraf și pe după sălcii. Era liniște apröpe completă. Nu se aușiau decât vibrațiunile sîrmelor de la telegraf, respirația ömenilor, câte un sig-

nal al sentinelor și din când în când câte-un obus, care întocmai ca o pasere mare de nópte, bătënd puternic din aripi, trecea pe de-asupra capetelor noastre, venind din spre muntele Valérien....

Impușcăturile deveneau din ce în ce tot mai dese, mai puternice și flacările satelor cari ardeau, se distingeau din ce în ce tot mai bine.

— Înaintea usinei, atac în linie de tiraliori!*) strigă șeful nostru.

— Mergem la atac?, întrebă vecinul meu din stânga, cu un accent de mahala.

Dintr'o săritură, un ofițer fű lângă noi.

— Cine a vorbit? Tu?...

— Da, căpitanul meu, eu....

— Așa? Bine! Plécă, plécă numai iute, întörce-te la Nanterre!

— Dér... căpitane!

— Nu, nu, nu vréu să știu nimic,

*) *Franc-tireur* = soldat, care fără să aparțină armatei regulate, primesce o însărcinare pentru durata rășoiului. — Red.

**) Linie de tiraliori = soldați respirați la anumite distanțe. Trupele apropiindu-se de dușman se resfiră spre a nu oferi dușmanului țintă mai compactă. Nemțesce = Schwarmlinie. — Red.

plécă, plécă repede, n'am nevoie de tine! Ah, ție ție frică de atac, nu-i așa? Rușine! Plécă de aici!

Și bietul francitior fű nevoit să iésă din linie; dér peste câte-va minute își reocupă din nou postul pe furis, și de-atunci tot la atac ar fi voit să mergă.

Atât numai, că nimeni n'avü ce să atace în nóptea aceea. Când ajunserăm la posturile noastre, pe câmp, tot lucrul era pe sfêrșite. Prusienii — cari creșură, că vor surprinde posturile noastre fără ömeni în ele — vëndându-ne, se retraseră cu încetul și avurăm vreme să-i vedem, cum se reîntorceau în liniște. Cu toate acestea, de frica unui nou atac furăm postați la gara Rueil și rămaserăm totă nóptea în picioare, cu arma la picior; unii în drum, alții în gară, în sala de așteptare.

Biata gară de la Rueil, altă-dată așa de frumoasă, așa de draguță, gară aristocratică, unde vara vin parisienii de se preumblă, d'abia o mai puteau recunoșce. Imi făcea impresia unui mormânt; și mirosea pretutindenți a petrolu, a praf de pușcă, a

paie muceđite. Noi stam strinși unul lângă altul, ne avënd altă lumină decât focurile pipelor noastre și câte-o rađa slabă, venită din locuința ofițerilor... Din când în când pentru a ne mai distra, ne trimeteau dealungul Seinei, orî să patrulăm prin Rueil. Satul era luminat de un incendiu mare, pe care-l puseră prusienii la Bois-Préau....

Astfel petrecurăm nóptea, fără a ni-se întâmpla ceva mai de sémă. Dimineța apoi ne reîntörserăm la Nanterre.

Când intrarăm în Nanterre, era tot întunec. Pe piața primăriei, prin ferestrele de la oficiul telegrafic, înlăuntru se vedea lumină, în tocmai ca lumina unei lampe de far, ér în cartierul statului major, în casa notarului, față în față cu soba de terracotta, în care mai erau câțiva carbuni apröpe stinși, portretul din perete al stăpânului casei parcă ne zímbea érași, ca în séra trecută....

Trad. de: *Stelian Russu*.

cu A. S. R. Principesa Maria și Augustii săi copii au binevoit a convorbi cu fiecare din d-lor. Apoi Maiestățile Lor au primit pe d-l prefect al poliției, precum și Casele Regală și Princiară, cari au de pus la picioarele M. S. Reginei respectuoasele lor felicitări. Înainte de amiazi, M. S. Regina a binevoit a primi mai multe dămne din înalta societate cu copiii lor, cari au exprimat respectuoasele lor felicitări. Numeroase buchete de flori au fost trimise grațioasei Regine de către dămnele din societatea bucureștenă, ca dovadă a sentimentelor lor de înaltă venerațiune.

Domnii membri ai corpului diplomatic, un mare număr de senatori și deputați, înalți demnitari și funcționari, ofițeri de toate armele și notabili s'au grăbit a se înscrie în registrele Palatului.

Maiestățile Lor au primit numeroase telegrame de felicitare din țară și străinătate.

Atât M. S. Regele, cât și M. S. Regina au fost foarte mișcați la aceste manifestațiuni de iubire, ce li-s'au adus cu această ocaziune.

SCIRILE DILEI.

— 19 Decembrie v

Contra școlilor de stat. Diarul „Landbote“ din Timișoara publică scrisoarea unui țeran șvab din Temes-Gyarmath din care estractem următoarele: „În timpul din urmă se manifestă tendința din partea autorităților politice și a inspectorului școlar, de a îndemna omenii să-și părăsească școala confesională și de a înființa în locul ei școlă de stat. Și la noi s'au făcut asemenea încercări, dăr convocându-se adunare populară, s'a enunțat cu umanitate, că nu ne trebuie școlă de stat. În acea adunare s'a spus: „Noi ne-am cumințit din pășaniile comunelor vecine, cari ați regretat din suflet, că și-au dăruit școlile.“ Amintiții fericiți ai poporului—dăce mai departe corespondentul din „Landbohe“—au plecat ca ploași din comuna noastră și credem că nu vor mai avé îndrăsnolă a se întorče așa curând.

Inaugurarea anului nou gregorian. În noaptea de Silvestru, la orele 12, s'a adunat o mulțime mare de omeni pe piața dintre gimnaziul săsesc și biserica neagră spre a asista la tradiționala ceremonie a inaugurării anului nou. La 12 ore a sunat clopotul cel mare, ér musica comunală acompaniată de mulțime, a executat două cântece bisericesci. Ferestrele gimnaziului și turnul bisericii erau iluminate.

„Cine sprijinesce pe popii dacoromâni?“ Organul lui Banffy relevă cu extremă mâhnire, că ministrul de culte a mandatat, în urma cererii episcopului Dr. Radu, suma de 38.148 cor. ca subvenție de stat pentru 126 preoți din diecesa Lugosului, și într'un entrefilet sub titlul de mai sus trage la îndoială patriotismul preoților români, spunând că guvernul maghiar nu pôte sprigini, decât preoți cu sentimente maghiare, pe când iubirea de patrie a popilor bănățeni încă n'a trecut prin proba de foc. Mai bine s'ar fi dat suma acesta preoților protestanți, cari totdeauna s'au luptat pentru interesele „națiunii“ și cari ar fi meritat mai bine ajutorul, decât popii valahi. Ecă așa agită organul lui Banffy.

Moștenitorul de tron german și limba maghiară. Diarul „Tiszántul“ din Oradea scrie, că profesorul Dr. Négysesy din Budapesta a fost invitat să primescă sarcina de a instrui pe moștenitorul tronului german în limba maghiară. (?)

Lupii. Se serie din Alba-Iulia: Lupii goniți de fôme părăsesc pădurile și bagă grôză în locuitorii de la sate. După cum spuné un martor vrednic de credință, di-lele acestea patru persoane mergeau cu sania la Teiuș. O haită de lupi se luaseră după ei, cai și au luat vânt și au răsturnat sania într'o ripă, unde cele patru persoane

au fost sfășiate de lupi. Căi s'au întors singuri acasă. — În Călărași (România) au dispărut trei soldați. Cutându-i au găsit resturi de ôse și haine, pe soldații i-au sfășiat lupii.

Biserica protestantă militantă. Diarul „M. Szó“ este organul lui Banffy, organul intereselor evreesi, — redactorul Dr. Pályi este Evreu, — dér în același timp este organul autorizat al protestantismului militant. În ultimul său număr acest „Monitor“ al protestantismului maghiar, publică un prim articol sub titlul: „art. XX din 1848“, care se referă la reciprocitatea confesiunilor și de care protestanții se plâng mereu, că nu se execută. — În acest prim articol „M. Szó“ formulează gravamen și din faptul că „episcopi“ protestanți nu sunt împărțâși deopotrivă în distincțiuni, ca și episcopi catolici:

„Dintre episcopi protestanți — dăce „M. Szó“—Kun Bertalan, Szász Károly, Baltik Frigyes, Müller Frigyes și Ferencz Iozsef sunt decorați cu clasa de mijloc a ordinului Leopold, séu cu clasa a II a corônei de fer; — ér Kiss Aron, Sárkány Samuel, Zelenka Pál, Antal Gábor și Gyurátz Ferencz n'au nici un fel de decorație. Curtea și guvernul îi consideră pe mai marii bisericii protestante de episcopi de mâna a doua...“ — Étă deci un gravamen protestant sui generis.

Atentat contra unui căpitan de poliție. Dilele acestea fata cu moravuri ușore Paula Kammerer, în etate de 35 ani, fú găsită pe strățile din Budapesta în stare de ebrietate. Un gardist a dus'o la poliție, unde a doua di căpitanul Acusiu Diener i-a dictat o amendă de 50 corône, eventual arest. Fata auzind sentința, s'a repeșit la o călimară, ce era pe masă și i-a asvilit'o căpitanului în cap. Din nenorocire căpitanul n'a primit, decât o rană ușoră, dér cernela i-s'a vërsat pe obraz și pe haine. Fata a fost pusă în fiare și dusă în arestul parchetului, unde își va aștepta judecata.

Un voluntar dispărut. Voluntarul Zoltan Banhidy a dispărut din Trient în împrejurări misterioase. Etă ce se scrie despre dispariția lui: În ziua de 17 c. noaptea, pe la ora 1, Banhidy întră în serviciu ca sentinelă la fortăreța Dos Trento. Comandantul i-a dat cea mai detaliată instrucție, avertisându-l, să se păzescă bine, deôrece postul acela e fôrte primejdios: Nu trece un an, fără ca să nu cadă vr'o sentinelă victimă vr'unui atentator italian. La orele 3, comandantul vrënd să-l schimbe pe Banhidy, nu l'a găsit nicăiri. L'au căutat în toate colțurile fortăreței, au dat alarma, însă fără nici un rezultat. Porțile fortăreței erau neatînse. dér pe panta, ce duce la malul riului Avige, s'au găsit trei urme deosebite, din cari însă nici una nu era a voluntarului. Se crede, că ucigașii au pëtruns la fortăreță pe panta aceea primejdiosă, unde au omorît pe Banhidy și au dus cadavrul cu ei.

Atrocități turcesci. Prefectul din Dubnița (district bulgar limitrofe) a înaintat guvernului din Sofia un amănunțit raport asupra cruzimilor săvârșite în Macedonia, de trupele și autoritățile turcesci. Femeile au fost violate, copiii ucisți, notabili chinuți. Raportul e însoțit de o listă lungă a numelor celor asasinați. Multora li-s'au tăiat nasurile și urechile. Preoții au fost arși de vii.

O femeie de vëndare. Șeful gării dintr'un orașel rusesc primă dilele acestea de la un cantonier următôrea scrisore curioasă: „Stimate Domnule! Am onôre a vă adresa rugarea, să întrebați pe am-ploiații și mașiniștii D-vôstră, decât n'ar dori să cumpere o femeie. Eu am una de vëndare! E tînără, frumoasă, sănătôsă, în etate de 24 ani. De-ôrece eu n'am trebuință de ea, o vënd cu prețul scădut de 30 ruble“. — Diarul rusesc, care publică această scrisore, nu scie să spună deocamdată, decât a fost primit ofertul.

Sinucidere din amor. Voluntarul Stefan Balog (alias Pollak) din Timișoara

s'a împușcat. El era amoresat de o fată creștină, care îi cerea să se facă și el creștin, decât vré să o ia de nevastă. Din cauza acesta s'a sinucis.

Fuga principesei de Saxonia.

Din incidentul scandalului de la Dresda foile publică diferite amănunți din viața familiară a înaltelor personaje, cari au ajuns să jôce un rol atât de trist în sen-saționala afacere.

Ramura de Toscana a familiei de Habsburg nu este tocmai bogată. Familia trăiesce, așa dăcând, din ceea-ce-i dă Monarchul, care avea multă dragoste pentru marele duce și familia lui. Fiii marelui duce au făcut toți carieră splendidă în armată. Dota principesei Luisa de asemenea tot Monarchul a dat'o și de câte-orî veniau la Viena, Majestatea Sa îi distingea fôrte mult.

Familia marelui duce își avea reședința în Salzburg și duceau o viață fôrte religioasă. Rugăciunile de dimineața, amiazi și séra le făceau în comun. Copiile au primit o educație escelentă, și în familia de Toscana cultivarea sciințelor era tradiție. Ca și Ioan Orth, fratele marelui duce, așa și principele Leopold Ferdinand avea un adevărat talent, era bine educat și instruit, dér era de natură violentă și îi plăcea să ironizeze pe totă lumea. Nu cruța pe nimeni și mereu își insulta superiorii, din care cauză mereu îl transferau dintr'o garnisonă într'alta.

Nu se împăca de loc cu ordinea de stat și societate și nu-și respecta nici biserica și religia. Nu făcea taină din sentimentele sale radicale și din toate partidele politice cea mai mare simpatie o avea pentru socialiști.

Principesa Luisa avusese ca prim ideal pe principele Ferdinand al Bulgariei. Ferdinand ar fi luat'o de soție, dér după constituția bulgărească, trebuia să trecă la religia gr-orientală, ceea-ce n'a vrut să admită familia de Toscana. Principesa Luisa s'a mâhnit așa de mult, încât a intrat în mănăstire, dér peste câte-va luni a eșit și s'a măritat după moștenitorul saxon.

Ea a creșut, că prin căsătorie va scăpa de atâtea rugăciuni și de atâtea rigôre, când colo s'a înșelat, căci familia regală a Saxoniei era încă și mai religioasă și mai severă în moravuri, decât cea de Toscana. Purtarea ei libertină îi aducea adesea pedepse de arest.

Leopold Ferdinand, se dăce, că a cerut de la guvernul frances, să-i permită a se stabili în Madagascar, unde să ducă o viață de farmer.

Amanta lui Leopold, Wilhelmina Adamovic, care fusese în Brünn cassieră, în München trăia retrasă. Părechea amoroasă mânca la birt și Leopold umbla prin cafenele, unde juca biliard. Din München a plecat de bunăvoie, când a prins de veste că au de gând să o espulseze.

* * *

Alaltăeri s'a ținut un consiliu de corônă, care s'a ocupat cu afacerea principesei. Până acuma n'a pëtruns nimica pozitiv în publicitate despre hotărârile consiliului.

Simpatiile, de cari se bucura principesa la populația din Dresda au dispărut acuma cu desăvârșire, după-ce s'au descoperit motivele, cari au îndemnat'o la un pas atât de scandalos pe principesa, soția moștenitorului de corônă și mamă a cinci copii.

* * *

O circulară de urmărire interesantă. Poliția italianescă a dat următôrea circulară de urmărire: „Decă o prințesă cu numele Luisa, Victoria, Maria de Saxonia, archiducesă de Austria—Toscana, care a fugit din Dresda la Salzburg și de acolo la München, ar veni să petrecă pe malul vr'unui lac din Italia de sus, séu la Riviera, séu în Roma, Neapole și Sicilia, să se cerceteze momentan, decât prințesa a născut și decât are cu sine pruncul. Principesa este în societatea unui amant, orî un dentist din Dresda, de o urficiune

frapantă, orî un profesor frances de o frumșetă rară în etate de 24 séu 25 ani. Fratele ei, archiducele Leopold Ferdinand a părăsit părechea în Geneva. Ziua, ôra, locul născerii, precum și decât copilul trăiesce sunt a se constata cu cea mai mare conștientitate și a se raporta“.

Representații și petreceri.

Tinerimea română din Mediaș și împrejurime invită la petrecerea de iornă împreună cu teatru, cântări și declamări ce o va arangia Joi a doua di de Crăciun (8 Ianuarie st. n. 1903) în sala de la hotel „Strugure“ (Traube) în Mediaș. Inceputul la 7 ore séra. Venitul curat este destinat în favorul bibliotecelor școlare române. Prețul de intrare locul I de persoană 1 cor. 40 bani, locul I de familie până la 3 membrii 3 cor. 40 bani, locul II de persoană 1 cor. 20 bani, locul II de familie până la 3 membrii 3 corône locul III de persoană 1 cor., locul III de familie până la 3 membrii 2 cor. Contribuiri se primesc cu mulțămită și se vor publica.

Program: 1) Dôrna Stanca, de Ioan Nenitescu, declamată de Isidor Dopp învătôr. 2) Rămășagul, proverb cu cântece într'un act de V. Alexandri. 3) Moș Crăciun, după D. G. Kiriac, cor femeesc (condus de Filon Necșa învătôr). 4) Fă Marito, duet. 5) Môrtea vitéză, de Ștefănescu, cor femeiesc (condus de Filon Necșa învătôr). 6) Vlăduțul mamei, de * * * piesă teatrală într'un act. 7) Suru-giul, monolog de V. Alexandri, declamat de Ioan Limbășan. 8) Se va juca: Bătuta și Călușerul.

ULTIME SCIRI.

Viena, 31 Decembrie. Coloman Szell rămâne în Viena până la ôrele 11 noaptea, ca să facă tot posibilul pentru încheierea pactului. Există încă speranțe de înțelegere.

Diverse.

Ex-principesa de Chimay. Corespondentul unui diar strein a avut privilegiul să vadă și să vorbescă cu ex-principesa de Chimay, născută Clara Ward, astăzi „Madame Rigo“.

Aventuriera se găsește în trecere la Lisabona, capitala Portugaliei.

Ca și acum câți-va ani, când s'a lepădat de titlu și de soț — spune diaristul german — ex-principesa de Chimay e tot femeia ideal de frumoasă, cu figura ei vecinic tînără, cu privirea ei turburătoare de suflete, cu trupul ei sculptural. E un cortegiul de ahtiași după „frumosul în natură“, care se ține dinaintea otelului, pentru a întrezări chipul fermecător al excentricei americane.

Și cu tôte acestea — adaugă ziaristul — o schimbare a intervenit în starea sufletescă a acestei femei, care cu atâtea cinism, a sfidat legile elementare ale societății. O urmă de oboselă a spiritului se citește în ochii aceștia, cu tôte că încă turburătorii. Și nu e oboselă urmare a lungilor și istovitoarelor peregrinațiuni peste văi și munți, peste mări și oceane, e ceva alterat în sufletul aventurieri, e pôte sila pe care i-o inspiră prezența plictisitoare a greșosului ei țigan.

Și Rigo, nici aici, la Lisabona, nu se îndură să-i acorde răgaz, o ține închisă în odaia de hotel cu perdelele lăsate, pentru a o sustrage privirilor curioșilor.

Interlocutorului său — admis să pășescă pragul sanctuarului, cu însăși autorizația „țiganului“ — Clara Ward séu „Madame Rigo“ — declară că se duce să se stabilizească, pentru câte-va luni, pe insula Madeira — că simte nevoe de repaos.

„Pôte, adaugă ea zîmbind, că mă voi expune pe scena teatrului de varietăți din Frunchal“.

Și, pôte, de frica hidosului Rigo, se grăbesce să completeze:

— Spune, domnule, în diarul d-tale, că sunt... fericită.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Traian H. Pop.

Călimdarul Plugariului.

A apărut și se poate procura de la tipografia A. Mureșianu — Brașov, „Călimdarul Plugariului”. Prețul, cu porto, 25 cr. (50 bani).

Acest călimdar, care apare acum în anul XI, cuprinde în afară de datele obișnuite calendaristice, geneologia domnitorilor din Europa, taxele telegramelor și cele poștale, scala timbrelor, Măsurile, târgurile din Ardeal și Ungaria și lista advocaților români.

În partea literară vedem portretul bine reușit al repausatului episcop Mihail Pavel cu o biografie, de Augustin Paul, Rugăciune (poesie) de M. Eminescu, Restignirea lui Ișus, de Sinkiewitz (un admirabil fragment din romanul „Să-l urmărim”). Călugărenii (poesie) de C. Sandu, Cinci într-o păstăie (poveste de Andersen), Lulea lui moș Radu, Legenda pământului și a muncii, de Dim. Dan, „Al mai tare om din lume” (poesie în dialect bănățenească) de regretatul tânăr poet Victor Vlad Delamarina.

Partea economică este și în acest an bine reprezentată prin următoarele articole: „Dușmanii economiei” de Ioan Georgescu; „Plantarea pomilor” de A. Boldor, „Cauzele de ce sămănăturile sunt rele” de N. H. Vechiulescu, „Insecte stricătioase pomilor și viilor”, „Ce plătesce banul și cum îl cruțăm noi?”

După partea economică urmează pe mai multe pagini diferite „povești”, apoi „Diverse” și în fine „Anecdote și Glume”.

Ca adaos sunt și anul acesta o mulțime de anunțuri.

Se vinde

VIN nou de Ardeal natural litru cu 36 cr., preste 3 litri cu 32 „

precum și

VIN vechi litru cu 36, 40 și 50 cr.

O încercare va convinge pe fiecare de bunătatea vinului.

Cu totă stima:

Maria Bucur Băncilă,
pe Tocile Nr. 31.

(781,8—10.)

Eu nu bat toba mare

dar se știe că

Bombóne și decorații de

Pomul de Crăciun,

Specialități de Candite, Chocoladă,

Bombóne și figuri de chocoladă

dela 1 cr. în sus

vând mai ieftin ca ori și unde, în

Cofetăria

din Strada Mihail Weiss nr. 2, casa D-lui Copony.

Cu deos-bită stimă

1—5. 797)

Beek József.

De serbători

recomand onor. mele clientele

depositul meu bogat asortat,

cu Ciai, Rum, prăjituri

förte fine, pentru Ciai

Vinuri de Ardeal

förte bune, Silvorium, Punciu,

Curmale, Struguri de malaga.

Specialități diferite de **pesci**

și Cașuri. Mare asortiment de

impodobit pomul de Crăciun.

Cu distincă stimă

ALFRED KAMNER,

Magazin de delicatose

Brașov, Strada Vămiei 29.

ANUNCIURI

sunt a se adresa subscrierilor administrațiunii. În cazul publicării unui ananțiu mai mult de odată se face scădemânt care crește cu cât publicarea se face mai de multe ori.

Administr. „Gazetei Trans.”

Nr. 52989—902.

IV.

Publicațiune.

În sensul ordinului Ministeriului de finanțe § 19 p. 3) alinea a doua emanat cu Nr. 64758 pe baza artic. de lege XXII ex. 1899, din partea subsemnatei Direcțiuni financiare reg. ung. prin acesta se aduce la cunoștința publică, că comisiunea pentru reclamațiunii instituită pentru comitatul Brașov în zilele de 6, 7 și 8 Ianuarie 1903 va lua în pertractare recursurile intrate contra măsurării taxelor pentru licențele de beuturi și

că aceste pertractări se vor începe totdeauna la 8 ore a. m și se vor ține în Palatul Direcțiunii Financiare.

La 6 Ianuarie se vor pertracta recursurile posesorilor de licențe din Brașov de confesiunea gr. or. și gr. cat. ér la 7 și 8 Ianuarie a le celorlalte confesiuni.

Pertractările sunt publice, așa dar fie-care partidă poate să se prezente în persoană.

Brassó, 29 Decemvrie 1902.

Szenti Bálint,

consilier reg. și director financiar.

La stéua mare d'aur.

Am onórea a aduce la cunoștința On. public din loc și împrejurime, că **am deschis pe piața acésta** și anume în **Strada porții Nr. 21** (în fosta prăvălie de tricotaj alui Georg Foith)

Magazin cu Librărie și Papetărie

unde se poate căpéta afară de **produsele mele renumite de legătorie de cărți și catastifuri, mărfuri de galanterie** din resortul legătoriei de cărți, **Passerpartoutes, toate articolele, ce obvin în comerțul de hârtie și rechisiții de scris,** cu cari sunt bogat asortat.

În călătoria mea pentru aprovizionare în Budapesta și Viena am ales numai ce au fost mai **nou, mai frumos și mai bun.** Tot ce se poate dori în specialitatea de

Confecțiuni de hârtie,

requisite de școlă-, scris-, și desen se poate căpéta dela prețul cel mai ieftin până la cele mai fine și mai scumpe calități.

Comande pentru note și cărți se efectuează imediat. Legarea cărților se eșecută în atelierul meu recunoscut **solid și trumos.**

Pentru cadouri practice de cadouri ocașionale recomand **casete cu hârtie** de scris minunat de frumoșe și ieftine, ajustate förte modern. La dorință se poate imediat grava în aur numele și datumul.

Mare asortiment de **cărți poștale** cu poesii și fotografii. **Albume** cu prețuri förte ieftine Apelez la o cercetare număróșă semnez

cu totă stima

Wilhelm Haydecker.

Mare asortiment de cărți poștale diferite feluri.

TIPOGRAFIA

A. Mureșianu

Brașov, Têrgul Inului Nr. 30.

Acest stabiliment este provédut cu cele mai bune mijloce tehnice și fiind bine asortat cu tot felul de caractere de litere din cele mai moderne este pus în pozițiune de a puté eșecuta **orice comande** cu promptitudine și acurateță, precum:

IMPRIMATE ARTISTICE
ÎN AUR, ARGINT ȘI COLORI.

CĂRȚI DE ȘCIINȚĂ,
LITERATURĂ ȘI DIDACTICE

STATUTE.

FOI PERIODICE.

BILETE DE VISITĂ
DIFERITE FORMATE.

PROGRAME ELEGANTE.

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE NUNTĂ
DUPĂ DORINȚĂ ȘI ÎN COLORI.

ANUNȚURI.

REGISTRE și IMPRIMATE
pentru toate speciile de serviciuri.

BILANȚURI.

Compturi, Adrese, Circulare, Scrisori. Couverte, în toată mărimea.

TARIFE COMERCIALE,
INDUSTRIALE, de HOTELURI și RESTAURANTE.

PREȚURI-CURENTE și DIVERSE

BILETE DE INMORMENTARI.

Comandele eventuale se primesc în biuroul tipografiei, Brașov Têrgul Inului Nr. 30, etagiul I, cătră stradă. — Prețurile moderate. — Comandele din afară rugăm a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașov.

ABONAMENTE

LA

„Gazeta Transilvaniei.”

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:	Pentru România și străinătate:
Pe trei luni . . . 6 cor.	Pe trei luni . . . 10 fr.
Pe șese luni . . . 12 „	Pe șese luni . . . 20 „
Pe un an 24 „	Pe un an 40 „

Abonamente la numerele cu data de Duminică:

Pentru Austro-Ungaria:	Pentru România și străinătate:
Pe an 4 cor.	Pe an 8 fr.
Pe șese luni . . . 2 „	Pe șese luni . . . 4 „
Pe trei luni . . . 1 „	Pe trei luni . . . 2 „

Abonamentele se fac mai ușor și mai repede prin — mandate postale. —

Domnii cari se vor abona din nou, să binevoescă a serie adresa lămurit și a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea

„GAZETEI TRANSILVANIEI.”